

PROP DE VOSALTRES

Les diòcesis estan en sintonia (i II)

Estimats diocesans:

Continuo amb aquest segon comentari a l'últim document de la Conferència Episcopal Espanyola, «**Fidels a l'enviament missioner**», que s'ha publicat aquest estiu i conté observacions molt útils per la vida eclesial. Pot ser aprofitat, alhora, per la nostra comunitat diocesana, preocupada sempre per com fer arribar el missatge de Jesucrist a la societat i per anunciar i, sobretot, saber viure l'estil personal i comunitari que Ell, amb les seves paraules i obres, ens va ensenyar.

A més d'assenyalar les característiques de la societat actual, la reflexió posa l'accent en el moment concret en què estem vivint, en la pandèmia Covid-19 i les seves conseqüències. En aquest sentit fa una afirmació clarivident: «El problema més greu no és ni econòmic ni polític, sinó el de la salut espiritual i el sentit de la vida que il·lumina la mirada per reconèixer qui està al costat com a germà». I conclou: «Urgeix una gran renovació espiritual, cultural i política.»

Dedica una breu aportació sobre la situació política i social a Espanya (denuncia els atacs a la llibertat i a la justícia, i la seva responsabilitat de ser lloc de trobada i permanent reconciliació i per unir tothom en favor del bé comú) i parla més extensament de la situació eclesial: grups de cristians amb sensibilitats diferents i amb abandons pràctics de la seva fe; la cada vegada més visible pluralitat re-

ligiosa; la transparència i la informació detallada de totes les activitats de l'Església i, finalment, les dificultats que troba la seva missió evangelitzadora, les que venen de fora i fan irrellevant la seva presència, i les que són internes, com la mundanitat, la falta de comunió i la feblesa del testimoniatge missioner. No s'oblida d'assenyalar la pèrdua de confiança de sectors de la societat a causa dels greus casos d'abusos i d'altres comportaments inadequats i esmenta també els magnífics assumptes patrimonials. Aquesta situació ens obliga a fer una revisió constant, una forta autocrítica i una conversió autèntica.

En el citat document hi ha un apartat significatiu que afecta tothom: La transformació de la família, conseqüència i causa de l'acceleració del canvi i la seva repercussió en la transmissió de la fe. Aquesta referència a la família ens ha de fer pensar molt.

També hi ha una gran coincidència amb els objectius i desitjos de totes les comunitats cristianes. Anomena aquest capítol «Pla d'acció», que expressa amb encert alguns comentaris que hem fet per posar en pràctica el nostre Pla, interessat sobretot en l'anunci de l'Evangelí. Ressenyo el títol dels diferents apartats perquè ho pugueu comprovar: 1. Anunciar el Déu revelat en Jesucrist i iniciar en la relació amb aquest Misteri acollidor que ens sosté; 2. Proposar un Jesucrist viu i facilitar la trobada amb Qui dona un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva; 3. Oferir el testimoniatge de vida fraterna i lliurada en la família i la comunitat cristiana, i d'amistat civil en la vida ciutadana; 4. Fer de la comunitat cristiana un àmbit d'escolta i trobada, així com una via de comunicació profunda; 5. L'activitat de l'Església ha de ser una expressió de l'amor de Déu en totes les persones i institucions.

El document acaba fixant unes prioritats: assenyala quatre itineraris preferents en les nostres accions pastorals i exposa l'ajuda que les diferents Comissions Episcopals, amb els seus tècnics i col·laboradors, poden aportar a tots els sectors de la nostra activitat pastoral. D'això ens en beneficiem tots i n'agraïm els suggeriments.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els responsables de les escoles cristianes aborden l'inici de curs

L'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església va acollir el passat mes de setembre una reunió dels responsables de col·legis cristians de la diòcesi amb el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, el vicari general, Mn. Lluís Sallan, i la delegada episcopal d'Ensenyament, Núria-Montserrat Farré.

El bisbe Salvador va dirigir la pregària inicial i va fer una profunda reflexió sobre el paper dels docents i, especialment, dels membres dels equips de pastoral, en el sí de les escoles, com a testimonis vius de fe enmig de la comunitat educativa. En aquest sentit, va destacar que les escoles cristianes de les nostres contrades continuen sent un ferm referent d'evangelització i de professionalitat en les que

moltes famílies dipositen la confiança de l'educació dels seus fills/es.

Seguidament, Mn. Lluís Sallan, vicari de la diòcesi, va abordar el pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022, en el marc del pla de pastoral. Va destacar la necessitat de promoure una plataforma diocesana de joves amb els representants de totes les accions pastorals que es duen a terme, i una altra d'adults implicats en el seu acompanyament espiritual i educatiu, per tal d'afavorir el treball en xarxa. I seria a partir dels joves i comptant amb el seu propi lideratge, que es motivaria una trobada diocesana, comptant amb les escoles cristianes del territori, catequesi, esplais així com la pastoral universitària.

Es tractaria d'explorar nous camins, però també aprofundir en anteriors experiències com ara la Vetlla de la Immaculada, la trobada anual de professorat de centres cristians o la Vetlla de Nadal que tindrà lloc el dia vinent 17 de desembre a les 20.30 h a la Parròquia de Sant Pau i adreçada a l'alumnat de 3r i 4t de l'ESO. Els assistents reconeixen que es tracta d'un autèntic repte, més encara en aquest moment de pandèmia no superada. Tot i això, es veu la necessitat d'articular un espai de comunicació real per assumir i abordar aquest repte. Va ser una trobada intensa, rica, de compartir experiències i de bastir les línies mestres que completaran el pla d'actuacions previst per a aquest curs.

CERCA DE VOSOTROS

La sintonía de las diócesis (y II)

Queridos diocesanos:

Continuo con este segundo comentario al último documento de la Conferencia Episcopal Española, «**Fieles al envío misionero**». Se ha publicado este verano, contiene observaciones muy útiles para la vida eclesial y puede aprovechar para nuestra comunidad diocesana, preocupada como siempre por cómo hacer llegar el mensaje de Jesucristo a toda la sociedad. Anunciar y, sobre todo, saber vivir el estilo personal y comunitario que Él, con sus palabras y obras, nos enseñó.

Además de señalar las características de la sociedad actual, acentúa en la reflexión el momento concreto en el que estamos viviendo, la pandemia Covid-19 y sus consecuencias. En este sentido hace una clarificante afirmación: «El problema más grave no es ni económico ni político, sino la salud espiritual y el sentido de la vida que ilumina la mirada para reconocer a quien está al lado como hermano». Y concluye: «Urge una gran renovación espiritual, cultural y política.»

Dedica una breve aportación a la situación política y social en España (denuncia los ataques a la libertad y a la justicia y de su responsabilidad de ser cauce de encuentro y permanente reconciliación para unir a todos en favor del bien común) y habla más extensamente de la situación eclesial (grupos de cristianos con sensibilidades distintas y con abandonos prácticos de su fe; la cada vez más visible pluralidad religiosa; la transparencia y la información detallada de todas las actividades de la Iglesia y, por último, señala las dificultades que encuentra la misión evangelizadora de la Iglesia, unas que vienen de fuera haciendo irrelevante su presencia y otras que son internas, como la mundanidad, la falta de comunión y la debilidad del testimonio misionero). No se olvida de señalar la pérdida de confianza de sectores de la sociedad debido a los graves casos de abusos u otros comportamientos inadecuados y también los magnificados asuntos patrimoniales; esto nos obliga a una revisión constante, una fuerte autocrítica y a una conversión auténtica.

En el citado documento hay un apartado significativo que a todos interesa: La transformación de la familia, consecuencia y causa de la aceleración del cambio y su repercusión en la transmisión de la fe. A todos nos tiene que hacer pensar mucho esta referencia a la familia.

Existe una gran coincidencia con los objetivos y deseos de todas las comunidades cristianas. Llama a este capítulo «Plan de acción» que expresa con acierto algunos comentarios que hemos hecho para poner en práctica nuestro Plan, interesado sobre todo en el anuncio del Evangelio. Reseño el título de los diferentes apartados para que lo comprobéis: 1. Anunciar al Dios revelado en Jesucristo e iniciar en la relación con este Misterio acogedor que nos sostiene; 2. Proponer a Jesucristo vivo y facilitar el encuentro con quien da un nuevo horizonte a la vida y, con ello, una orientación decisiva; 3. Ofrecer el testimonio de vida fraterna y entregada en la familia y la comunidad cristiana y de amistad civil en la vida ciudadana; 4. Hacer de la comunidad cristiana ámbito de escucha y encuentro, así como cauce de comunicación profunda; 5. La actividad de la Iglesia en todas las personas e instituciones ha de ser una expresión del amor de Dios.

El documento acaba fijando unas prioridades y señalando cuatro itinerarios preferentes en nuestras acciones pastorales y expone la ayuda que las diferentes Comisiones Episcopales, con sus técnicos y colaboradores, pueden aportar a todos los sectores de nuestra actividad pastoral. Con ello nos beneficiamos todos y agradecemos las sugerencias.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El V Simposi Marià reflexiona sobre la dona d'avui a l'Església

L'Acadèmia Mariana acollirà, el dissabte 6 de novembre, el V Simposi Marià amb el títol «La dona d'avui ens parla a l'Església». L'acte organitzat per l'Acadèmia Mariana, l'IREL i el Bisbat de Lleida es dedica aquest any a aprofundir en el paper de la dona en la societat i en l'Església.

Joan Viñas, director de l'Acadèmia Mariana, destaca al fulletó informatiu que «Maria de Natzaret és un referent privilegiat per a tot cristià. Les seves actituds i accions relatades als evangelis ens il·luminen, una vegada transportats al segle XXI, el camí que hem de prendre per a ser millors seguidors de Jesús, el seu Fill, i millors evangelitzadors.»

El simposi començarà amb una ponència teològica a càrrec de Mar Pérez, doctora en Teologia i sots-directora de l'IREL, amb el títol «Dones i Església». A continuació, hi haurà dues experiències pràctiques.

La primera anirà a càrrec de Maria José Rosell, secretària general de Càritas Diocesana de Lleida i professora associada de la UdL que reflexionarà sobre la «Visió femenina centrada en l'atenció a les persones vulnerables». La segona experiència serà la de Margarida Llop, animadora de comunitat de la parròquia de Montserrat i pedagoga que parlarà sobre «Experiència i possibilitats de la dona en l'activitat parroquial». L'acte acabarà amb un debat entre ponents i assistents i les conclusions.

Cal inscriure's anticipadament donat l'aforament restringit per la Covid-19. Les inscripcions es poden fer al correu electrònic: academiabibliograficomariana@gmail.com o personalment a l'IREL en horari d'oficina. El preu del simposi és de 10 euros. L'acte tindrà lloc al Teatre de l'Acadèmia Mariana i es podrà seguir en línia a la plana web del Bisbat de Lleida.

Grup d'estudi bíblic de la Unitat Pastoral de Cappont

La font que ens permet descobrir Déu i la fe és la Paraula de Déu, amb tota la seva grandesa. Tal com l'Església i el Sant Pare ens recomana, l'estudi i l'aprofundiment de la Bíblia és fonamental per fer créixer la nostra fe. Des de la Unitat de Pastoral de Cappont, comencem el desè curs del Grup de Bíblia.

A partir de dues trobades mensuals, d'una durada d'una mica més d'una hora, treballem diversos textos bíblics. Fins ara hem anat treballant textos escollits de la majoria de llibres que conformen la Bíblia, tant de l'Antic com del Nou Testament. Sempre comencem les reunions amb una petita introducció sobre el llibre concret de la Bíblia al que pertany el text a treballar. Tot seguit fem una lectura calmada del text i, després, amb la guia de Mn. Víctor, es fa una explicació del fragment bíblic verset a verset alhora que comentem el que n'extraïem d'ell

i el que ens suggereix per a la nostra vida.

Les trobades les fem el segon i quart dimarts de cada mes a les 19.45 h, als locals de l'església de Santa Teresa Jornet, hi estan obertes a tothom que vulgui venir. Donada la situació sanitària, fem la sessió de manera dual, és a dir, presencial i virtual a través de la plataforma Zoom pels qui no poden assistir presencialment.

Enguany treballarem, en la primera trobada de cada mes, textos escollits dels tres grans profetes: Isaïes, Jeremies i Ezequiel. A la segona trobada farem lectura continuada de l'evangelí de Lluc.

Ofereim aquest espai a tothom qui l'interessi i vulgui venir. No és important el nivell de coneixements bíblics, ja que és un espai per aprendre i compartir des de la realitat de cadascú a la llum de la Paraula de Déu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si oblidem el bé, el cor s'encongeix. Però si, com Maria, recordem les meravelles que el Senyor realitza, si almenys una vegada al dia diem una petita oració de lloança, el cor es dilatarà, la nostra alegria augmentarà» (31 de maig).

@Pontifex: «L'Eucaristia, font d'amor per a la vida de l'Església, és escola de caritat i solidaritat. Qui es nodreix del Pa de Crist no pot romandre indiferent davant dels que no tenen el pa quotidià» (3 de juny).

@Pontifex: «Necessitem una ecologia humana integral que transformi els nostres estils de vida, la nostra relació amb els recursos de la Terra; que inclogui no sols les qüestions ambientals, sinó també a l'home íntegrament, responent al clam dels pobres» (5 de juny).

@Pontifex: «L'Eucaristia sana perquè ens uneix a Jesús: ens fa assimilar la seva manera de viure, la seva capacitat de partit-se i lliurar-se als germans, de respondre al mal amb el bé» (6 de juny).

Càritas Catalunya impulsa una campanya per dignificar l'accés a l'alimentació

Les deu Càritas amb seu a Catalunya han impulsat la campanya «Jo com tu», una iniciativa que vol sensibilitzar a la ciutadania sobre les dificultats que tenen les persones més vulnerables per comprar allò que necessiten a la botiga més propera del seu domicili i escol·lar allò que volen menjar.

Mercè Darnell, membre de la Comissió de Necessitats Bàsiques de Càritas Catalunya, ha afirmat que «la crisi derivada de la Covid-19 ha empitjorat les condicions de vida de moltes persones, i que amb la campanya «Jo com tu» es vol treballar perquè tothom pugui comprar a qualsevol establiment d'alimentació d'acord amb les seves necessitats alimentàries, familiars o culturals». Segons la darrera enquesta realitzada per Càritas Catalunya, sobre els efectes socials i econòmics de la Covid-19 en les persones ateses per l'entitat, un 50,5% de les famílies no podien portar una alimentació adequada, prop de 30 punts percentuals més que abans de la pandèmia. En les famílies on cap membre treballa, aquesta xifra s'enfila fins al 60%.

«La realitat que ens deixa la pandèmia és que moltes persones en situació de pobresa no poden triar allò que volen menjar, i això té un impacte directe en aspectes tan importants com la salut», ha afirmat Darnell, fent referència al fet que el 7,2% de les llars ateses per Càritas diocesanes amb seu a Catalunya afirmaven patir un deteriorament de la salut per no poder portar una alimentació adequada. Per tot això, Càritas vol ampliar la distribució de la targeta «Jo com tu».

Es tracta d'una targeta bancària de prepagament, que permet comprar amb autonomia als establiments comercials d'alimentació. «Amb aquesta targeta, les famílies ateses podran triar què volen menjar, comprar amb autonomia i que cada mes tinguin un import per destinar a l'alimentació» ha detallat la responsable de Necessitats Bàsiques. Darnell ha explicat que el model ja s'està implementat a moltes Càritas del conjunt de Catalunya, i que a la diòcesi de Barcelona, per exemple, ja són més de 3.000 llars les que s'han beneficiat d'una targeta d'aliments.

La targeta no només vol dignificar l'accés a l'alimentació de les persones més vulnerables, sinó que també és

una manera de promocionar el comerç local, que les persones puguin accedir a una alimentació variada i saludable, o evitar el malbaratament i la petjada ecològica. «Quan les persones poden comprar a l'establiment del barri, no només ajuden al comerç local, sinó que també creen xarxa i es relacionen amb la xarxateria del barri, el forner o la dependenta del supermercat. És una eina més de relació». Darnell ha afegit que la targeta també és una oportunitat perquè les persones vulnerables mantinguin l'hàbit d'administrar el pressupost familiar.

Finalment, ha reclamat que les persones vulnerables puguin anar a comprar als mateixos supermercats que la resta de la població, i que no existeixi un model que separi les persones en funció dels seus ingressos. «Si no apostem per aquest model, difícilment podrem fomentar una societat que garanteixi la igualtat d'oportunitats. Triar com ens alimentem és un dret, no un privilegi», ha afegit.

El programa de cobertura de les Necessitats Bàsiques de Càritas Catalunya a través dels seus 706 projectes va atendre 96.000 persones el 2020, un 60% més que l'any anterior a causa dels estralls provocats per la pandèmia. La inversió va superar els 13 milions d'euros. «El nostre horitzó és que totes les persones disposin d'uns ingressos suficients per portar una vida digna. Aquesta campanya s'emmarca en la necessitat de seguir treballant per una política d'ingressos mínims adequada per a totes les persones», ha afegit Francesc Roig, president de Càritas Catalunya. En aquest enllaç teniu el vídeo de la campanya: <https://youtu.be/KyhMOgXbUDA>

Nomenament

Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, tenint en compte el bé pastoral i havent atès les seves circumstàncies i qualitats personals ha nomenat a **Mn. Luis Sallán Abizanda**, responsable diocesà del Sínode, convocat pel Sant Pare Francesc sobre el tema: «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió.»

REFLEXIONS

L'amor és pacient, és bondadós...

Sobre l'anomenat «Himne a la Caritat» de la Carta de sant Pau (1Co 13), versa la primera Homilia d'Organyà. La dona cananea estima segons aquest amor descrit a 1Co 13. «L'amor és pacient, és bondadós; l'amor no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni interessat, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de fer el mal, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai».¹

Tots volem ser estimats així, i aquest és l'Amor que Déu ens ofereix cada dia.

Com la dona cananea ens hem de saber atansar a qui ens estima a fons perdut i ens vol plens de vida.

El Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist, a qui hauríem de saber testimoniar, entre d'altres «títols» és conegut a la Bíblia com a Pare dels pobres, defensor dels orfes i les vídues, que té predilecció pels febles i petits, que es commou amb els senzills, que és El Just, que té passió per alliberar-nos de tot mal, que ens vol lliures i feliços, amb una alegria que ningú ens pot prendre, el Déu de la Vida, que estima entrañablement tot el que ha creat.

El «món cristià» ha d'oferir esperança. Si hi ha alguna cosa pregonaament cristiana és l'esperança. Sabem que el mal no té la darrera paraula en la nostra Història, la darrera paraula la té la vida, el Resuscitat.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ 1Co 13,4-8.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg. fund. Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dimarts [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa

segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dimecres [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Mare de Déu del Remei; sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dijous [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222)

i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Divendres [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda

del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 53,10-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i màrtir a Roma (107); sant Rodolf, mr.

Diurnenge XXVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Per als qui són rics, que n'és de difícil, d'entrar al Regne de Déu!»

Crist i el jove ric (1889), Heinrich Hofmann. Església de Riverside, Nova York (EUA)

Si el diurnenge passat el Senyor ens parlava de les exigències del matrimoni avui en parla en relació al diner. Fixem-nos bé en l'escena evangèlica: un noi que ha complert tots els manaments des de jove. Tant de bo, tinguéssim molts joves d'aquests. Però no solament ha complert els manaments sinó que busca a més un plus en la seva vida: *Què haig de fer per posseir la vida eterna?* I com Jesús sap que és un bon complidor dels manaments ara li proposa un plus d'entrega a Déu, ara li demana la perfecció: *Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel.* Jesús no li demana renunciar a la riquesa per sempre sinó guardar-la allà on la trobarà eternament: en el cel. Però aquest jove capaç de seguir tots els manaments no és capaç de desprendre's de la riquesa que el lliga de tal manera que li impedeix no solament seguir Jesús sinó també la pròpia felicitat: *Se n'anà tot trist, perquè era molt ric.* Ha guanyat la riquesa, sí, però ha perdut la felicitat. Per això Jesús adverteix: *Per als qui són rics que n'és de difícil, d'entrar al Regne de Déu.* I posa l'exemple del *camell que no pot passar pel forat d'una agulla*; és que és impossible! I quan els apòstols es pregunten: *qui es podrà salvar?*, la resposta de Jesús és clara: *Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.* Fer de la riquesa el propi déu, el propi ídol al qual se sacrifica tot és anar contra el gran manament de l'amor a Déu i als germans. Per això és molt difícil que se salvi una persona entregada a la riquesa, enganxada als béns materials. I és ignorar la primera lectura: *Comparada amb la saviesa, tinc la riquesa per no-res. Tot l'or del món al seu costat no val ni un gra de sorra.* El jove de l'evangeli no era gens savi. Com diu la carta als hebreus la *Paraula de Déu esclareix les intencions i els pensaments del cor.* Aquell jove tan bo, al final s'aparta del seguiment de Crist i de l'amor a Déu en la mesura que el seu gran amor és la riquesa a la qual no és capaç de renunciar.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclaireix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home correu, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico. Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo». Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casa y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».